

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:
stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραίμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

«Στον Θεό αρέσει
περισσότερο η
ταπείνωση για το
κακό που κάναμε
παρά η
υπερηφάνεια για το
καλό που
κατορθώσαμε».

Άγ. Ιωάννης ο
Χρυσόστομος

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 22—28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ
22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Θ' Λουκά, Λουκ. 12: 16-21
8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΕΤΑΡΤΗ
25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Αγ. Αικατερίνης, Μεγαλομάρτυρος

ΚΥΡΙΑΚΗ
29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή— Έφεσ. 4: 1-7
Ευαγγέλιο— Λουκ. 18: 18-27

Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης: Θαύμα με το λάδι από το καντήλι του

Ο Πανιερώτατος μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος σε μια από τις επισκέψεις του στη Μονή Οσίου Δαυίδ, ως αρχιμανδρίτης τότε, ανέφερε μεταξύ άλλων θαυμάτων που επιτελεί ο Άγιος Γέροντας Ιάκωβος σε Κυπρίους αδελφούς μας, τους οποίους αγαπούσε πολύ, και το εξής θαυμαστό:

«Είχα φέρει στην Κύπρο λάδι από το καντήλι του τάφου του Γέροντα. Το 1993 με πήρε στο τηλέφωνο ο εφημέριος του Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Λάρνακος, ο π. Παναγιώτης Ζ., και μου είπε:

«Πάτερ Νεόφυτε, δεν είμαι καλά. Έχω ένα χρόνιο πρόβλημα υγείας, αλλά δεν το λέω. Έχω ραγάδες στο έντερο και έχω μεγάλη αιμορραγία. Και αυτές τις ημέρες έχω έντονους πόνους και μεγάλη ροή αίματος, και σε παρακαλώ κάνε μια παράκληση στον Άγιο Γεώργιο, που ζεις στο Μοναστήρι του, και στον πατέρα Ιάκωβο να μου δίνουν υπομονή, γιατί πονώ υποφέρω πολύ και φωνάζω και στεναχωριούνται και η παπαδιά και τα παιδιά μου».

Λυπήθηκα πολύ και του είπα ότι θα κάμω παράκληση και θα του πηγαίνα λαδάκι από το καντήλι του πατρός Ιακώβου, για να σταυρωθεί.

Αυτά είπα και έκλεισα το τηλέφωνο. Μετά από δέκα πέντε λεπτά ο π. Παναγιώτης ήρθε στο Μοναστήρι και μου είπε:

«Ήρθα να πάρω το λαδάκι του Γέροντα μόνος μου, γιατί πιστεύω πολύ σε αυτόν τον άνθρωπο, ότι ο Θεός τον χαρίτωσε και θα με βοηθήσει». Του έδωσα λάδι και σταυρώθηκε στο μέτωπο και έφυγε. Το βράδυ με πήρε στο τηλέφωνο και μου είπε χαίροντας και κλαίνοντας ότι η ροή του αίματος σταμάτησε. Από τότε έγινε τελείως καλά.

Ο π. Παναγιώτης υπέφερε από αυτό από τα εφηβικά του χρόνια και τώρα ήταν περίπου 40 ετών. Όταν έγινε καλά υποσχέθηκε να τελεί θεία Λειτουργία και μνημόσυνο στο Γέροντα Ιάκωβο κάθε χρόνο σαν αυτή την ημέρα της θεραπείας του.

Όταν όμως πέρασε ένας χρόνος από το θαύμα αυτό ο π. Παναγιώτης ξέχασε την υπόσχεση του. Τη θυμήθηκε όταν εκείνη την ημέρα (στο χρόνο επάνω) του παρουσιάστηκε ελάχιστο αίμα. Εκπλήρωσε την υπόσχεση του και η ροή του αίματος σταμάτησε.

Από τότε το θυμάται κάθε χρόνο και επιτελεί θεία Λειτουργία και μνημονεύει το Γέροντα ανάμεσα στον Αγίους».

Αγίου Ιάκωβου Τσαλίκη Απολυτίκιον

Λιβισίου τον γόνον, και Ευβοίας το καύχημα,
εν εσχάτοις χρόνοις φανέντα, μοναστών φίλον γνήσιον,
Ιάκωβον τιμήσωμεν πιστοί, τον νέον ησυχίας εραστήν,
τον παρέχοντα ιάσεις παντοδαπάς, τοις ευλαβώς κραυγάζουσι·
Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, Δόξα τω σε θαυμασιώσαντι,
Δόξα τον εν εσχάτοις χρόνοις και καιροίς σε αγιάσαντι.

«Ο έχων ὡτα ἀκούειν, ἀκουέτω»

Με αυτή την προτροπή, αγαπητοί μου αδελφοί, κατακλείει ο Χριστός μας την παραβολή του άφρονος πλούσιου που ακούσαμε προ ολίγου. Ας προσπαθήσουμε μέσα από τα διδακτικά θεία λόγια της παραβολής, να ενεργοποιήσουμε κι εμείς οι σύγχρονοι ακροατές τους την πνευματική μας ακοή, δηλαδή τη δυνατότητα να προσλαμβάνουμε και να κατανοούμε την διδασκαλία του Ευαγγελίου. Να βάζουμε βαθιά στην ψυχή μας τα σωτήρια μηνύματα του, πολύ δε περισσότερο να γίνουμε ποιητές, δηλ. έμπρακτοι τηρητές των προσταγμάτων του Θεού. Ας γίνουν οι καρδιές μας διψασμένη γη που προσμένει ύδωρ εξ ουρανού για να καρποφορήσει.

Τρία σημεία της παραβολής ας προσέξουμε, αδελφοί μου. «*Ἀνθρώπου τινός πλουσίου ἐφόρησεν ἡ χώρα*». Ένας πλούσιος άνθρωπος, μας λέει παραβολικά ο Χριστός μας, δέχτηκε μια επιπλέον ευλογία από το Θεό. Τα χωράφια του καρποφόρησαν πολύ θα λέγαμε τη χρονιά εκείνη είχε καλή και μεγάλη σοδειά. Ευεργεσία από τον ουρανό, διότι χωρίς τις κατάλληλες καιρικές συνθήκες, χωρίς την ευλογία του Θεού τίποτε δε θα μπορούσε να γίνει.

Το δεύτερο σημείο στο οποίο αξίζει να σταθούμε είναι ο λογισμός του πλούσιου: σκέφτηκε χωρίς ακόμη να το πραγματοποιήσει, να φτιάξει μεγαλύτερες αποθήκες για να συσσωρεύσει εκεί όλους τους καρπούς και όλα τα αγαθά του για να τα προφυλάξει και να τα έχει να τα βλέπει και να χαίρεται. Προχώρησε την σκέψη του λέγοντας ο ίδιος στον εαυτό του ότι με τόσα αγαθά θα μπορεί να ζήσει πολλά πολλά χρόνια γεμάτος από απολαύσεις και χωρίς την καθημερινή μέριμνα για τον επιούσιο και χαμογέλασε πανευτυχής.

Και, τρίτον τα λόγια του Θεού στον ύπνο του: Ἄμυαλε άνθρωπε, αυτή τη νύχτα οι δαίμονες ζητάνε από σένα την ψυχή σου, διότι χαίρονται που ξέχασες το Θεό και τον προορισμό σου στη γη. Οι δαίμονες θέλουν την ψυχή σου για να την βασανίσουν, γιατί σε βρήκαν στη στιγμή της μεγαλύτερης πτώσης σου, σε βρήκαν χωρίς ίχνος αγάπης, χωρίς ευσπλαχνία και γεμάτο από εγωπάθεια και αυταρέσκεια. Αυτή είναι η πιο κατάλληλη στιγμή γι' αυτούς τους μισανθρώπους δαίμονες για να σε οδηγήσουν στην αιώνια απώλεια.

Δε γνωρίζουμε αν πράγματι πέθανε ο πλούσιος εκείνη τη νύχτα η αν άλλαξε τρόπο σκέψης. Αν συνετίστηκε από άφρονας: άμυαλος που ήταν και του χάρισε ο Θεός ημέρες και χρόνια για να μετανοήσει έμπρακτα.

Ποια μεγάλη θεική αρετή, η ύψιστη των αρετών, κρύβεται πίσω τα παραβολικά λόγια του Χριστού και χρειάζεται να έχουμε όλοι εμείς «*ὡτα ἀκούειν*», δηλ. διάθεση και ελεύθερη συγκατάθεση να τη δεχθούμε και την κάνουμε κι εμείς βίωμα μας; Ἡ αρετή της αγάπης.

Από αγάπη ο Θεός μας στέλνει τις τόσες δωρεές του και καθημερινά μας ευεργετεί, όπως τον πλούσιο. Βεβαίως κι αυτός είχε χαρίσματα, ήταν εργατικός και μεθοδικός, αλλά χωρίς αγάπη για το Θεό αφού τον ξέχασε και ούτε καν τον ευχαρίστησε για όλα αυτά. Ξέχασε αναπόφευκτα και το διπλανό του ο πλούσιος. Του φτωχού είναι το ψωμί που πετάς, του άστεγου το ρούχο που φυλάτεις στο σπίτι σου, και του μοναχικός ο χρόνος που σπαταλάς, θα μας πει ο Ιερός Χρυσόστομος. Οι πλούσιες και αναρίθμητες δωρεές του Θεού προς τον καθένα μας είναι ευκαιρίες για να κάνουμε πράξη το νόμο της αγάπης και της δικαιοσύνης. Αυτός μας τα εμπιστεύτηκε για την τελείωση μας. Ο άφρων πλούσιος σκέφτηκε μόνο τον εαυτό του και έζησε αυτή την μεγάλη πτώση και ύβρη. Στον Παράδεισο είναι αδύνατο να πάμε σαν μονάδες, κλεισμένοι στην αυτάρκεια και αυταρέσκεια μας. Ποτέ να μην ξεχνάμε την ώρα του θανάτου μας και να αναλογιζόμαστε ποια ψυχικά εφόδια θα έχουμε αποταμιεύσει με τον αγώνα μας και την αγάπη μας. Αν σκεπτόμαστε καθημερινά ότι είμαστε περαστικοί από τον κόσμο αυτό, όχι με μελαγχολική διάθεση και απελπισία, αφού είναι ο μόνος κανόνας χωρίς εξαιρέσεις, αλλά έχοντας πάντα το Θεό στη ζωή μας, όπως τώρα τον ζούμε και τον κοινωνούμε μέσα στον οίκο του, τελώντας το μυστήριο της αιώνιας ζωής, τη Θεία Λειτουργία ... Αν κοιτούσαμε και λίγο δίπλα μας με πραγματική αγάπη, όχι υποκριτική και επιδερμική, αλλά αγάπη με θυσίες και πολύ ταπείνωση, τότε η ζωή μας εδώ στον κόσμο θα ήταν πιο γαλήνια, χωρίς το τόσο άγχος που μας καταστρέφει και χωρίς τις τόσες αδικίες και αθλιότητες που συντελούνται και ευθύνονται για την παρούσα οικονομική και ηθική κρίση της ανθρωπότητας.

Αδελφοί μου, ας βάλουμε μέσα μας τα λόγια της σημερινής παραβολής. Είναι κι αυτά Δώρο του Θεού, για να μας σοφίσει, να μαλακώσει τις πετρωμένες καρδιές και τις επαναπαυμένες συνειδήσεις μας και να μας μεταμορφώσει από άφρονες πολίτες του κόσμου τούτου – υποδουλωμένους στην ύλη και το «εγώ» – σε συνετούς πολίτες της Βασιλείας του Θεού, την οποία, είτε, να κατακτήσουμε, ασκώντας όσο ζούμε την εν Χριστώ αγάπη, Αμήν!

ΑΓΙΑ ΕΚΑΤΕΡΙΝΗ, ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Η Αγία Αικατερίνη καταγόταν από οικογένεια ευγενών της Αλεξάνδρειας, «θυγάτηρ βασιλίσκου τινός ονομαζομένου Κώνστου», και μαρτύρησε στις αρχές του 4ου αιώνα μ.Χ. (304 μ.Χ.) Ήταν ευφυέστατη και φιλομαθής. Ήδη σε ηλικία δέκα οκτώ χρονών κατείχε τις γνώσεις της ελληνικής, ρωμαϊκής και λατινικής φιλολογίας και φιλοσοφίας, δηλαδή γνώριζε τα έργα του Ομήρου, του λατίνου ποιητή Βιργίλιου, του Ασκληπιού, του Ιπποκράτη και Γαληνού των ιατρών, του Αριστοτέλη και του Πλάτωνα, του Φιλιστίωνα και του Ευσέβιου των φιλοσόφων, του Ιαννή και Ιαμβρή των μεγάλων μάγων, του Διονυσίου και της Σιβύλλης και άλλων. Ήταν όμως και άρτια καταρτισμένη στα δόγματα της χριστιανικής πίστης.

Όταν επί Μαξεντίου (υιός του Μαξιμιανού) διεξαγόταν διωγμός εναντίον των χριστιανών, η Αικατερίνη δε φοβήθηκε, αλλά με παρρησία διέδιδε πώς ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος Αληθινός Θεός. Για το λόγο αυτό συνελήφθη από τον έπαρχο της περιοχής, ο οποίος προσπάθησε με συζητήσεις να την πείσει να αρνηθεί την πίστη της. Όταν ο έπαρχος διαπίστωσε την ανωτερότητά των λόγων της Αικατερίνης, συγκάλεσε δημόσια συζήτηση με τους πιο άξιους ρήτορες της Αλεξάνδρειας, τους οποίους όμως η Αικατερίνη αποστόμωσε. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά κάποιοι από τους συνομιλητές της Αικατερίνης πείσθηκαν για τους λόγους της και ασπάστηκαν την Χριστιανική Πίστη.

Μπροστά σε αυτή την κατάληξη, ο έπαρχος διέταξε να τη βασανίσουν σκληρά με την ελπίδα πώς η αγία θα λύγιζε και θα αρνιόταν τον Χριστό. Όμως η Αικατερίνη έμεινε ακλόνητη στην πίστη της. Τελικά αποκεφαλίσθηκε, ύστερα από διαταγή του έπαρχου.

Τα Ιερά Λείψανα της Αγίας βρίσκονται αδιάφθορα στην Ιερά Μονή Σινά.

Δάκτυλος της Αγίας βρίσκεται στη Συλλογή των Ανακτόρων του Μπάκινγχαμ Λονδίνου.

Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου της Αγίας βρίσκονται στη Μονή Χιλανδαρίου Αγίου Όρους, στον ομώνυμο Ναό Ν. Λιοσίων Αττικής, στη Μονή Κύκκου Κύπρου και στη Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρούπολεως.